

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **J. S.**, zastoupeného JUDr. Leošem Vyhnánkem, advokátem se sídlem Na Bystřičce 4, Olomouc, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 2. 2003 č. j. 19 Ca 225/2000-100,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě žalobce jako stěžovatel napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 2. 2003, č. j. 19 Ca 225/2000-100, kterým zamítl žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 10. 2000, č. j. o odnětí částečného invalidního důchodu. Krajský soud rozhodoval ve věci poté, kdy jeho původní rozsudek ze dne 3. 4. 2001, č. j. 19 Ca 225/2000-17 byl usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 7. 2001 zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení mimo jiné s tím, že bude třeba vyžádat doplňující posudek od posudkové komise MPSV v Ostravě přičemž v tomto doplnění by měla posudková komise blíže objasnit zdravotní postižení sarkoidozou, a to z hlediska přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění, kapitoly VIII, oddílu B, položky 8 a určit, jaký pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti by uvedené zdravotní postižení ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí způsobovalo. V závislosti na

tomto posudkovém závěru by se měla posudková komise vyjádřit k tomu, zda a jakým způsobem zdravotní postižení sarkoidozou ovlivňuje stanovený pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovený zatím 30%, případně vysvětlit, z jakých důvodů nelze pro toto zdravotní postižení pokles soustavné výdělečné činnosti v rámci rozmezí 20 - 40% zvýšit. Po doplnění řízení soud prvního stupně znovu rozhodl rozsudkem ze dne 14. 4. 2002 tak, že přezkoumávané rozhodnutí potvrdil. K odvolání žalobce Vrchní soud v Olomouci rozhodnutím ze dne 17.9.2002 rozsudek soudu prvního stupně opět zrušil, přičemž vyslovil názor o vhodnosti posouzení rozsahu zdravotního postižení žalobce a z něho vyplývající schopnost soustavné výdělečné činnosti posudkovou komisí v jiném regionu. V tomto novém posudku je třeba především vyjádřit se k tomu, zda se žalobce ke dni 9. 10. 2000 léčil na hypertenzi, a zda případně toto zdravotní postižení bylo v souvislosti se zjištěním cyst obsaženým v nálezů MUDr. P. z 1. 10. 2001. Po provedeném doplňujícím řízení, v němž byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Hradci Králové ze dne 5. 12. 2002 vydal Krajský soud v Ostravě rozsudek ze dne 18. 2. 2003 č. j. 19 Ca 225/2000-100, kterým zamítl žalobu proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 9. 10. 2000.

Stěžovatel v kasační stížnosti podané proti tomuto rozsudku namítá, že soud rozhodl na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu, neboť nebyla realizována vědecky správná metoda zjišťování kvality zdravotní funkce solitární ledviny. Posudková komise dle jeho názoru ve své zprávě nedoložila jaké konkrétní výsledky vyšetření a jaké ukazatele byly zohledněny při určování míry poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti, resp., které vedly k závěru, že jeho zdravotní stav se zlepšil. Současně zpochybňuje důkazní hodnotu posudku vypracovaného posudkovou komisí, a to z důvodu podřízenosti jejich zaměstnanců ve vztahu k žalované. Namítá proto důvody kasační stížnosti uvedené v § 103 odst.1 písm. a, b, c, zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní a požaduje zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu k dalšímu řízení podle § 110 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě v rozsahu důvodů, uplatněných v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Ze soudního i dávkového spisu bylo zjištěno, že stěžovateli byl rozhodnutím ČSSZ ze dne 9. 10. 2000 odňat částečný invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku lékaře OSSZ v Olomouci ze dne 2. 10. 2000 není již částečně invalidní, neboť se u něj jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který odpovídá postižení uvedenému v příl. č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění, kap. XI. odd. A pol. 8 e). Vzhledem ke klinickému nálezů se stabilizovaným stavem po stránce urologické i pneumologické byl hodnocen ze zákonného rozsahu 20 – 40%, celkem 30%.

Z posudku a dalších doplňujících posudků komise MPSV v Ostravě ze dnů 10. 1. 2001, 7.3.2001, 24. 8. 2001, 16. 11. 2001 a 20. 3. 2002 a zejména z posudku posudkové komise MPSV v Hradci Králové ze dne 5.12.2002 vzal soud prvního stupně za prokázané, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou ke dni 9. 10. 2000 byl stav po operaci pravé ledviny, s dobrou funkcí levé ledviny z kontrolních urologických vyšetření vyplývá, že zdravotní stav posuzovaného se po operaci zlepšil. Rovněž tak stav po prodělané sarkoidóze je dlouhodobě stabilizován. Co se týče posouzení vlivu přetlakové nemoci (hypertenze), nevykazovala tato v rozhodném období žádné známky orgánového postižení, hodnoty tlaku byly pouze nepatrně zvýšeny a toto postižení nemá podstatný vliv na snížení pracovního potenciálu posuzovaného. Jak dále vyplývá z posudku komise MPSV v Hradci Králové, stanoví tato, poté, kdy se vyjádřila k nálezům ORL,

urologickým, gastroenterologickým neurologickým a laboratorním, procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle kap. XI, odd. A, pol. 8, písm. e) přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění, shodně s předchozími posudky, na 30%. Dle závěru posudkové komise v rozhodné době neodpovídal zdravotní stav posuzovaného žádnému stupni invalidity a tento může vykonávat lehkou práci v dělnických profesích.

Ve věci jde o nárok na důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí o takovém nároku proto závisí především na odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a dochovanou pracovní schopnost občanů posudkové komise MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění). Uvedené komise jsou přitom povolány nejen k takovému posouzení, nýbrž i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, třebaže jde v oblasti rozhodování o těchto nárocích o pojmy právní.

Posudek uvedené komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz. Vychází přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době, kdy správní orgán vydal rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). I novými důkazy zjišťuje vždy stav ke dni rozhodnutí správního orgánu. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav občana byl komplexně posouzen na základě jeho úplné zdravotnické dokumentace a po přihlédnutí ke všem obtížím občanem uváděným, aby tak nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti stanovené diagnózy. Provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí a posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce podle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nemůže zpochybnit skutečnost, že v témže zákoně zákonodárce svěřil Ministerstvu práce a sociálních věcí také řízení činnosti České správy sociálního zabezpečení, která je kompetentní rozhodovat mimo jiné o dávkách důchodového pojištění. Námitka stěžovatele, kterou zpochybňuje nezávislost komise, jejímiž členy jsou i zaměstnanci nikoliv žalované, ale Ministerstva práce a sociálních věcí – posudkoví lékaři a tajemníci, a dále i odborní lékaři jednotlivých klinických oborů, tedy osoby odlišné od pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí, v této souvislosti neobstojí.

Z hlediska dokazování provedeného soudem je třeba, aby posudek obsahoval potřebné náležitosti a odpovídal tak požadavkům plynoucím pro něj právě z jeho významu v řízení. Za zcela zásadní je třeba považovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, přičemž úplnost spočívá v tom, že se v něm komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, tedy i s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na důchod podmíněný nepříznivým zdravotním stavem, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité odůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý i pro soud. Posudek, který neobsahuje náležité odůvodnění posudkových závěrů, nelze vzít za přesvědčivý. Posudky v této právní věci vypracované posudkovými komisemi se sídlem v Ostravě ve svém celku i se sídlem v Hradci Králové jsou úplné, správné a přesvědčivé.

V dané věci Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že postupu Krajského soudu v Ostravě nelze vytknout žádné vady řízení, které by ve svém důsledku znamenaly nedostatečné nebo nesprávné zjištění skutkového stavu, resp. nesprávné posouzení právní otázky. Skutkový stav totiž zjistil řádně a tento posoudil podle správných ustanovení zákona č. 155/1995 Sb. a jeho prováděcích předpisů.

Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s hodnocením a závěry Krajského soudu v Ostravě, který při přezkoumání rozhodnutí vycházel z právního a řádně zjištěného skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud v tomto směru

dále uzavírá, že řízení před správním orgánem netrpělo vadami dovozovanými bez jakékoli konkretizace stěžovatelem, a nebyl proto dán důvod, aby Krajský soud v Ostravě pro vytykávané vady napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu zrušil.

Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 110 odst.1 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a právo žalované na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. 2. 2004

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu